

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1015: Báo Thân, Hóa Thân Có Nói Mà Thực Ra Không Có Niệm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 087)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Báo thân, Hóa thân có nói mà thực ra không có niệm】

Phải ghi nhớ câu này, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni ba ngàn năm trước ở thế giới chúng ta thị hiện tám tướng thành đạo, thị hiện thuyết pháp bốn mươi chín năm, Ngài là có nói mà không có niệm (hữu thuyết vô niệm), điều này chúng ta phải biết. Không chỉ chư Phật thuyết pháp là có nói mà không có niệm, mà Bồ Tát, A La Hán thuyết pháp cũng là thuyết pháp mà không có niệm; nhìn xuống dưới nữa, rất nhiều vị Tổ sư Đại đức thuyết pháp cũng là có nói mà không có niệm, chúng ta không thể không biết điều này. Chúng ta học tập là phải học từ chỗ này, như vậy mới chính xác, mới không có sai lầm. Quý vị có thể học được những thứ chân thật, thứ chân thật nằm ở trong tự tánh, chứ không phải tìm cầu pháp bên ngoài tâm, cầu pháp ngoài tâm là sai rồi.

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni giảng nhiều kinh điển như vậy, chúng ta y theo đó mà cầu, có được không? Nếu quả thật phải trả lời, thì đó chính là lời của Tôn giả Tu Bồ Đề: “Phát dã, Thế Tôn” (Thưa không, bạch Thế Tôn). Chữ “Phát dã” này không phải là từ phủ định, cũng không phải là từ khẳng định; không thể chấp cứng vào cách nói đó, ý nghĩa chính là nói, cũng được mà cũng không được. Sao lại nói là cũng được? Mở những kinh luận do Đức Phật Thích Ca Mâu Ni giảng ra, để khơi gợi, hiển phát tự tánh Bát Nhã của chính mình, thì được, vậy là không sai. Thí dụ như “Kinh Kim Cang” bày ra trước mặt chúng ta, dùng Đức Phật Thích Ca Mâu Ni làm duyên, để hiển phát tự tánh Bát Nhã của chúng ta ra, như vậy sao lại không được? Là được. Tôi giảng “Kinh Kim Cang”, không phải là “Kinh Kim Cang” của Phật Thích Ca Mâu Ni, mà là “Kim Cang Bát Nhã” của tự tánh, như vậy chính là được.

Giả sử như, chết cứng trong văn tự, trí tuệ của chính mình không hiện tiền, vẫn y theo câu chữ kinh văn này của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni để giảng, thì

lại giảng sai ý của Ngài mất rồi. Đức Phật Thích Ca Mâu Ni không có ý, chúng ta ở đây lại giảng ra rất nhiều ý, rất nhiều ý đó đều là ý của chính mình, không phải là ý của Phật, như vậy thì không được. Cho nên nói cũng được mà cũng không được, chính là đạo lý này. Từ đó có thể thấy, đặc biệt là kinh Đại Thừa của Phật, kinh Đại Thừa đều từ trong Thực tướng Bát Nhã lưu lộ ra, đều từ trong Chân như Bốn tánh lưu lộ ra, quý vị làm sao có thể giảng được? Chúng ta cầu học không thể không minh bạch đạo lý này, không thể không hiểu được làm thế nào để tu học.

Cho nên, nguyên tắc lớn mà “Kinh Bát Nhã” dạy cho chúng ta, là học từ đâu? Ly tướng ly niệm (Lìa tướng lìa niệm). Quả nhiên có thể ly tướng ly niệm, thì đối với tất cả kinh luận của Phật, quý vị tự nhiên sẽ thông đạt, tự nhiên sẽ thấu rõ. Cũng giống như Lục Tổ Huệ Năng Đại sư thời nhà Đường vậy, tâm địa của ngài thanh tịnh, “Bỏ lại vô nhất vật, hà xứ nhạ trần ai” (Xưa nay không một vật, chỗ nào dính bụi trần), đối với tất cả kinh điển của Phật, quý vị đọc cho ngài nghe, ngài liền có thể giảng cho quý vị, giảng vô cùng vi diệu, giảng đến mức có thể khiến người nghe đều khai ngộ. Ngài có niệm hay không? Không có niệm, có nói mà không có niệm. Chúng ta đưa ra ví dụ về Huệ Năng Đại sư, mọi người đều rất quen thuộc, ngài cũng giống như chư Phật, Bồ Tát vậy, có nói mà không có niệm. Có thể thấy, trong lịch sử Trung Quốc có nhân vật như vậy, có thể lấy ngài ra làm chứng minh, đây không phải là giả.